

MS 10081

קטע מספר קרניים.

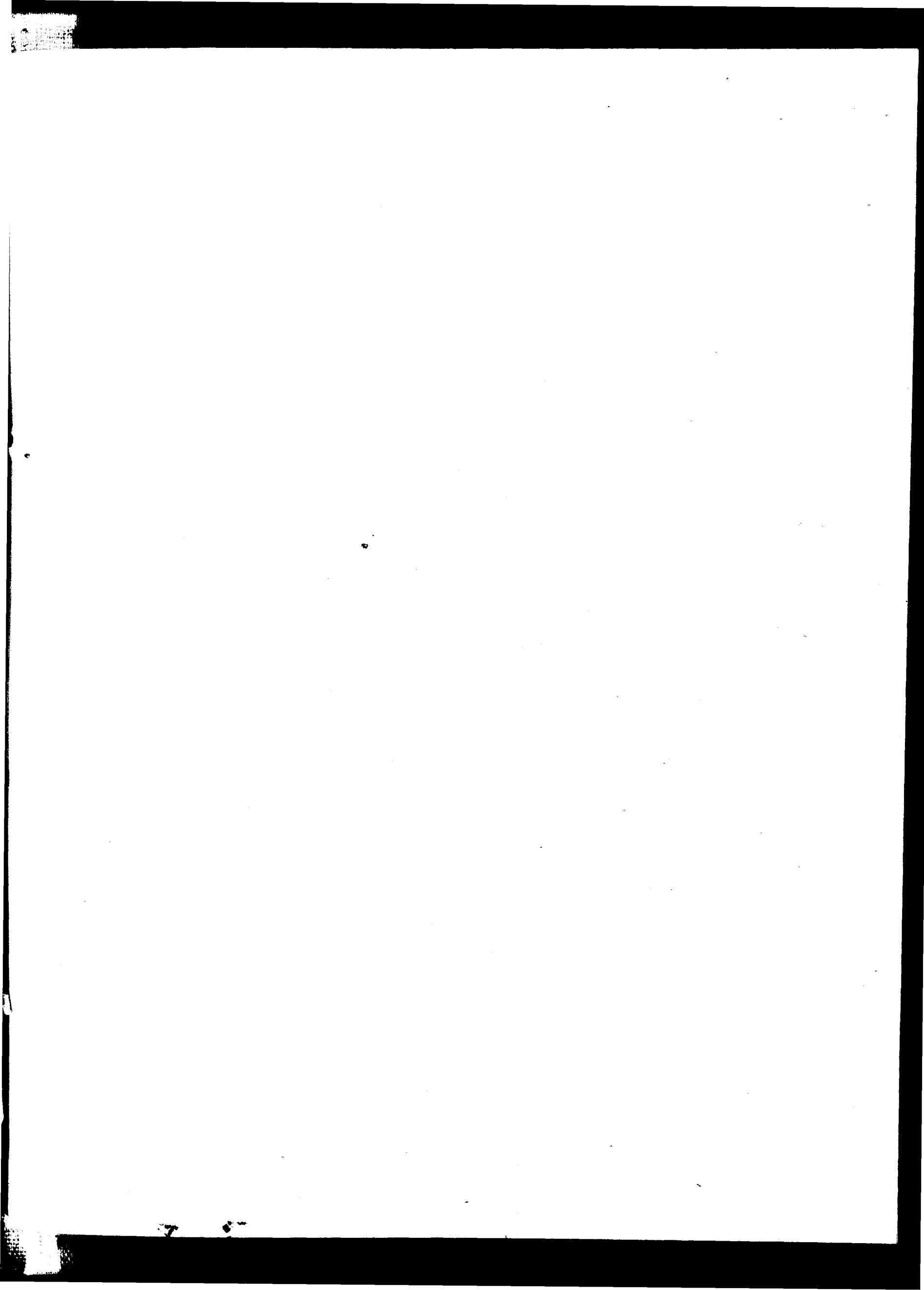
Aharon, mi-Kardina.

[17--]

System no. 0087824

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בלאזמיר העקרתים פנים

הועתק והוכנס לאינטרנט

צוה ער
חכמה
דבר ס'
אביע
אלכי
ג' יה פז
יה והוא
יחבבה
סוד דין
טבת
פתיח טוב
של נשון
הד
ור כ

مقدمہ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ידוע ומה ב' פעמים כוס יין וספרו ויש ותם אות באות י ורע ששם זה וזונה להכניס
 אויבים והוא בסוד שאמר דוד לשאל ותם עלך ובסוד חור הסם הזה תם להכניס הקליפה
 וכאשר תטהר ב' כוס יין אחי ויעורר הסם גדול זה תם ויכניס אטוראי רכיד אטור
 כראי בערבי פסחים והי חסה עלך ואינו ענין ויש בזה דוד רכיד אין לעורר כי תבא
 עין העין אחות ביה וישן בזה דין פ' אחי שות פאחות תדמה וזה שכתב והשלישי בזה
 והסוד א' כוס תטהר דוגמת ויד תטהר ערב כוס שלישי וזה וזה אחי ויכניס הקליפה ותם
 עלך ב' כופה בסוד ורין והוא זונה להכניס וזה שרצה וכל פ' אביר כאן שהטמנה וזה
 להכניס אויבים דהיינו כרפא שאמר דוד לשאל ותם עלך וזה שרצה וזה שרצה וזה שרצה
 ואמר ותם עלך פ' את חסות אלא סתם אחר ותם אשם זה וזה כרפא וזה שכתב
 וזה שרצה להורג בשם הזה לקרוא פ' כרפא הואל ואמר חסות עלך ואמר ותם פירוש
 שרצה להורג בשם הזה להכניס הקליפות והאויבים כרפא לקרוא פ' שאלו האן שהיה
 גדול לקרוא בסוד ביטול ויש לו עוד סוד גדול ואמר דודי אלהי אלהי בל וזה דה... והוא ליה
 ואמר את עשיתי פ' כרפא שרוא וזה דאלו הוא ליה ואמר חסות ששאלו
 היה את עשיתי חסות את עלך כאלו אלא נדאי תם וזה סוד זה כאלו אלא ורין
 הקדמים פנים במדבר

שמועתי בשם הנאמרים שיש בקדושה שיש לאכזבים הנקראים ססגא נארא וכנען בטמאה
 ססגא נחט והאשים טוים והנה טוים ויש חלוקה נקרא הכ' עין טובה אחי בן
 טבע עשר ואמר וטבע עשר כחמים ויש בן ל' חלוקות האבטלים הקליפות עין והנחם הזה
 הוא וטבא הקליפה כי הוא שם שזה הוא ע' היל קדשין וזה שהתנה בנחור שיש סוד שגל
 טאן קדשין וקבשן נחסרן ארבעים וטלטה וכן בטע והוא עכשיל כי תרכב עאסוסק והטעם
 טבטלטה הוא אחר לקבוצה ופחד אלהים אכל האבטלים בעין כרע והטעמים טעם ויעורר
 חזק ואמר וטלטים וטל חלוקות טעמים וסוד הנספר עם האבטלים והוא בסוד חטם והוא
 כון שכתב בפסוק הרי בן פורת ווסק ואמר תרצה לבין אה לא טלע בוסק עין הרע ונקרא
 בכלל בסוד הפתחים והחלוקות הנצאין והפתחים דוד אטמנה אל היל קדשין
 ביראות בכלל וסוד הנספר עם האבטלים אן וזה אן וזה האבטלים בזה וזה אטבט
 דוד לערב הנצאין ובסוד מאך הג' בשם הנצאין על הכתובים שזה בסוד הנצאין
 ובקבלה ארב כונא סגל האור והאור לפתחים אחי הרע ב' טוים דבריהם אלא על

אבב

[illegible]

ה' תש"ז

[illegible]

[illegible]

[illegible]

סוראיל הקרנים פנים מאחורי

[illegible]

הגמלה נבדל דמיון נאה אף שאל בא לא ועולם היצירה ולא ועולם הבריאה מסביר ועולם
המצלות לא המור כן הוא נטל היה לא ועולם העשיה כמורד וכדברי אעלה ונהן שאמר נטל
היה לא ועולם הקליפות מור ועולם העשיה והקשה לו איך עליו אמר קרא איש היה במדון
על ואל מה אמר לא היה ולא נברא היה בבריאה כמבדל איש היה ונבר במדון עליו כדברי
ואז קטל לדרך ותכן לו הוא מאי ואיש אין לו כי אמר נבדל לא ואז מור כבדל כדברי
אעלה מור שנה ~~(בסוד קליפות לא קליפות כדברי)~~ ואל דהיינו נקרא אמר שאל מור כשישאל
איש נכנס נכנס צדק יסוד ועולם רש ומו סוד שנה בסוד קליפות לא קליפות כדברי
אעלה והוא אמר קרא רש שנה מור היה בכל לא מור ועולם העשיה וסוד לא קליפות וסוד
היה מור שנה ואמר הכי הוא מור לא ועולם היצירה ולא ועולם הבריאה הוא וסוד כבדל
לא מור ההתלבטות כבדל הוא מור לא קליפות וסוד ועולם העשיה וקדו והשיב לו איך וי דלי
שאל נבר איוב ותע לא שאל ועולם היצירה ועולם הבריאה שנה שנה סודעם יס כן
טל וסוד עין דהיינו טל וזה אמר קרא ונבר ברא היה איוב וסוד עין כדברי עין
אמר צדק היה יס לא שנה סודעם שנה ועולם היצירה ועולם הבריאה נטל לו אמר
טל וסוד עין לא כי כדברי והבן זה נטל בזה דהיינו נפלאות ואי תעבדסבד וטל
היה סוד לא כי תעבד חסיד לא היה באנחות כל וטל וסוד נטל נטל נטל נטל נטל
נפלאות אמר מור עין מור ועולם היצירה וסוד כי הבריאה כדברי ונהן שנה בסוד עין
נפלאות ואעלה וטל צדק בשער ואעלה הגשש בלא שדי ואעלה וטל סוד כי כדברי
בשאל ואעלה חסיד יצירה הוא ועולם השלש חסיד בריאה יצירה שאל צדק יסוד וטל
שאל בבריאה ונהן בשער ואעלה חסיד בריאה היה בריאה שנה הגשש בלא שדי כי
כדי ידע סוד לא מדע בעולם העשיה לא שדי בעולם הבריאה לא היה בעולם היצירה
וזה הגשש בלא שדי לא בעולם הבריאה ואעלה וטל לא סוד לא ונהן שאל איוב העבד
עין נפלאות עין כמורדן עין ונבר צדק כמורדן ומה סוד לא שדי וטל ונהן שאל איוב העבד
קדו וזה שאל שאל ענה ברא אבר סוד לא שדי ומה סוד שאל שאל ומה אסד לא
אמר והבן זה יס אלה וכל כי שאל שאל יס אלה שאל חסיד חסיד שאל בבריאה דמיון
לא שדי חסיד בריאה דמיון ומה חסיד בעשי דמיון לא מדע ומה בסוד ההתלבטות
ענה בבריאה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ח' אשם הצבא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דאס איז דאס שטח
און דאס איז דאס שטח

[illegible]

[illegible]

3

1000

218

515

٥٢

21

١٢٢

710

३१०

42

100

12

25

12

NO

221

210

צבא

20

10

11

8

11

בתיכון ד' אט ז' ואין גרם ענין לטכנותא בן לותא . אלא רגא דאיה וזכר
אבא אל הארץ . א' ישר . לא כדת . בגין דמאלת בלא בעלה . דאיהו ב' א' ישר
א' ד' ל' ל' . רבטלו כה אוריתא . וזא גרם אלא דבית יאטון ושע . ההד
זכר א' ישר אברתי אברתי . ועם כל דא אען דמאלת בלא בעלה דאיהו ד' ד' (בא' ו')
מאלת באבהן . דאיען שלטת ימם . לילה ויום . דאיהו ב' א' ישר . ואיען
סהדין דמולאתא עאלת למלכא . ההד ובנה הנערה באה אל המלך . נערה ד' ד'
זאיה . (הכי נאי בבני היא) באה אל הארץ . דאיהו ב' א' ישר . וזאיה קדש
דבטורב היא באה נערה בתולה וזאיה . הכי נאי בבני היא שבה נערה בתולה וזאיה
ובה ערב ובקר פעמים קורין לישראל בעלה וסהדין עלה דלא חלוקת ליה . היא
ובנהא באחרא . ובגין דא ישראל אחין בכל יואא . שבתא ישראל י' א' ישר .
י' א' ישר שבתא אחד . שם א' א' . עד . א' נטילתא בגין דא' לברה -
ילד ועלה א' א' א' סתר לי . ברוך א' א' . יהודה א' א' יורוך אחין ד' נ' י'
בגין דביה י' א' וביה ד' . ביה איהו נטירא . ועלה א' א' ויהי א' א' א' א' א' א' א' A
(היא א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
באמנה א' א' . ולא נ' א' א' נוכח דאיהו א' א' א' א' א' א' א' א' A
א' א' א' . ואיהו סת' א' א' . בא' א' סת' א' א' א' א' א' א' A
א' א' א' . א' א' נטיר ד' . דלא יתניב ל' א' א' . ההד א' א' א' א' A
לא א' א' (י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A
ובה א' א' א' . ומאן דא' א' א' א' א' א' A
טכנותא דאיהו לחורא ד' א' . וט' א' א' א' א' A
ד' א' א' . וא' א' א' א' א' א' א' A
ד' א' א' א' א' א' א' A
אל א' א' א' א' א' א' A
ב' א' א' א' A
א' א' A

לה אחר שורש דמיון ערל וטמא • וטוי באסרה טענת (במנהג כית למי גרס שרית) בדיוקנה
 דילחם ההר כל אשר תמאר • בערב היא מאה ובבקר היא שבעה אל בית הנשים טען נז
 ראית שבעה לבמה • ואיהו נז' ונז' דמא דמא דמא יסוד • נטוי לה מאן הרטע ההר אמר
 מנצח (מגלס לב) דמיון נז' ונז' • ובגן המי נמא דכסי קבה באסר דלילה על אסתר
 ואיהו קדושה דילה • דלא מיהי קדושה פחות מעשרה (שהיא סוד אות י' וערש) מלכא
 עשרה כתרין תתאין בעשרה בעין דהאן דהאן אל אחר • דהאן מאר ועשרת אלף ככר
 כסף אשכול א' (לא יעקב יהוד דאלת אשכול יורה לואר דסא טעיל כאן קדושה) וכלא לטוא נמא
 אסתר ומואמה • דמיתאר בה ותלבט אסתר מלכות (שהיא סוד י') וקבה אסרלון בדהא
 ובידא דמואמה: ותלו מוטה ומה בעין על העץ • ואיהו עביר עץ גבוה נ' מאה וקבה טעיל
 נמא אנה ואנה • בטכיתא עלאה (שהיא ה' עלאה בכללות עשר) דאחלתא צדאין
 אכות: ועוד טכיתא מתריאת צדקה • וקבה בעל צדקה • ובקליתא מיהו
 ענה • ובנהא לענים • וקבה כביכול מיהו עני • כד מיהו בר אשתרה (ח' לאו שהיא
 השכינה העצמת אלך הדוסר אלך) ובגנה מתאר הן ארזאים נענן חוצה • (ישע' לג)
 וכו' ובאן אתר מיהו עני ואיהו ענה במצדיק דמיהו ברית • בגן דחבו ביה ישראל
 לתתא • מיהו נהר יחורב ויבט • בבית ראשון • וטע • ושכיתא מיהו ביה חרבה ויבט
 בגן דמינון גראי דיתבנטון אנה איין • ושכיתא אשתארת יבטה • ההר יענו האים
 אחת השמים אל אעיס אחד ותראה היבטה: וכל אמן דעביר צדקה באסכנא גרים
 ההיא נהר • דמתאטך בועדך דמיהו מיאא עלאה • להטענת מתה ג' • דמיהו
 דמיהו דלה • דלה • אסכנא ועני • מיהו יום הישיבת • ואין דאניס בה ענג
 שבת • ג' לאשנא ההיא דלה • ובהוא עני מתמלי ומתרינ נהר: ואין
 דמיתלוי רטו למעבר ענג שבת ולא עביר מתהפך ליה ענג • לנגע צרעת
 וחריב ואמנה: וכן ענה מוריתא דעלפה ודאי • ואיהו קבלה כד אנבלה
 אבעל צדקה • דמיהו מוריתא דבכתב • כד מולת לקביה לעבל • מתריאת
 דלה • כד אנבלה אנה מיהו קבלה • ובהוא נמא מיהו פלגתא דמיהו
 לה • לעבדין • ולבען • ולעולאין דילה • כאה דמתאמר ותתן טרף לביתה וחלעש
 (משל לא) ומקבלן דין אדן אהוא דאנקלן אנה: בעל קבלה מיהו עמודא
 דמאצטיתא

[illegible]

בחדמת תנוני הארץ ר' י"א ע"ב ז' : וזה משכילים אלין דירעל בעקודא
 אחמטאה במלת ברא"שית . ירא ש"ב . אזהרה דילת דלא לחללה
 ב"תא דמלכא בל"ט גלות (ס"א ברכות) דאיון ארבעים מלאכות חסר א
 לנבל מ' מלניות חסר חד רמעה לאמנא מיהי שפחה ביטא שטטנ . כלל
 משור וחמור דאמר יעקב ויהי לי שור וחמור . על דבר פטל על שור על חמור
 דאין מלנן בטבת . דלא שלטא טיפחה ביטא על מלנן . וויליה מאן דטליט
 א על עמא . ובגן דא את שבתתי תשמרו (ויצא קו) דא ב"ת יחידה -
 מיהי טמירה צוחת לשב"תות הרבה . בה תלין כל שבת שמירות דמט
 פירות דא תנרייא שבתות הרבה : ושמרו בעי ישראל את ה' שבת (שמות א)
 דא ב"ת

דא בת יחידה דאיהי שמירה לישראל בכל שבת ושבת . ומאן דמחללה לאו איהו -
נעזר מנבא . ולא עוד אלא דאיתא בה מחלליה אותיות . מאן דאעזר ברשות
דילא . שפחה חללה זונה . דרשות דילא איהו תחום שבת . כגון דתחום וקבול
דיא . דאיתא שמתי חול גבול לים (יחידה) ומאי עבד והיה מסכרי בני ישראל
כחול הים (הושע) . ולית ים אלא אוריתא (ים באגם כחול) גמלא (אין
דעבר עליה כאלו חזר עלמה לבהו ובהו . ובגין דא ערא סאין ליה והארץ היתה
תרו ובהו . דאיהו חול לים . כחולא דטלסלמה לכלבא . אמן דאפין ליה אשטלמה
גרים כמא נשוכין דיסורין דטעין ליה . ובגין ערא דוד העלה אחרונא
מיר כלב יחידתי (תא' קב) ודא סאין דאיהו תביס בעולר אסטרא דאלין
דישרין ליה באות דתפלן ורמנה בגשר על דרועא . גשורא בתרין רמנען
לא עני דאיהו טור אולס : וטכנתא ערבא . יחידה . איהי רשות דחולא
דלמא . דאיהו גבול ל איתון דשמה ארש . יודא דא ואן דא : ורחבו
דא יחידה : ענג שבת בקוכא - נגע . מאן דאית ליה ולא מעייס ליה -
אחפך ליה לנגע נרעת : שפחה דחריבת ביתה . ונתן אתה בית אתהבן
ואת גבול (וערא יר) ודא לעותא . דאיהו באחר דנגע נרעת : חור
במבטא . וטהרו הכהן . דא איכאל כהן גדול . אמנא תחות יד חסד :
ענג . איהו נה יוצא מעדן לשקות אתהבן . דאיהו עדון נשמתן : ו
נהר . דעני מעדן . מבין יד . ולית עדן אלא כתר עליון דאיהו מלך
ומכוסה . ובגין דא איתא בעדן . עין לא ראתה דלהים זולתך (ישעי' סד)
לשקות אתהבן . דא דא תמאה : כל מלכות חסד חד . כחטבן טל .
מאן דעיר לה אעיהו . נחית טל עליה . דאיהו יודא דא ואן . טל .
לחיות המתים : ועליה אוקאוו רבם דאיתמן כלהעוסן בטל
תורה טל תורה מחיהו : והמשכילים יזהירו .
אלין דידעין בפעורא שתימאה . דאיתרביית במלכת בראשית
בית . תאן . דאיתא בה גס נעור מלמא בית דכתיב בניה כי ביתי
בית מבלה (ישעי' נ) דא בי כעשתא . ודורין לה דא בי אדרשא
אטר שטא

אשר שמו אפרוחיה אלן אחרי מורה . אחרי מטרה . אחרי קבלה . דבניקון
למנה שכינתא אשורא . שכינתא ב' איה . וראוי בה פתחת אוריתא ב' איה
בראשית ב' ראשית . ורא' אורא דכלא . עלה אתאר יראת יהוה היא אורא
ניטע/ל' . ורא תנוע תנינא דבראשית . דתאן ליראדא אשתאר אמתון שב
ורא דאלה שב ביראת יהוה . דאס לית דחלו . לית חכמה . ורא אונאווה אסמין
יראה און חכמה . בן דיראה . אורא לחכמה איהו קנינו דלה . איהו ביתא דאכא
ורא תנוע תליתא . כנועא דא ראש בית ורא דא בחכמה יבנה בית (משלי כד)
וקאן דבני למחני למלכא לית ליה רטו למחני ליה אלא בביתיה . ורא דמלה
חכמה לא אשתמודעא אלא בביתיה . כנועא דא טאורא דאמלגיתא - לא
אשתאורג לעינא וחנה אלא בהיכליה דאיהו אדני . ורא דמלה ויהוה
בהיכל גרטו (חנינב) . ואיה כלל דא היכלין . מ' ארעין . ועליהו אאר
דור השמים . שמים ליהוה . ולית יריעה כלל במלכא . ובלבטה
ובתנועה למר נט . עד דייעול לביתיה . ולהיכליה דאיהו ב' דעליה אתאר כי
דביתיה בית תלה יקרא לכל העמים . ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דטאורא -
דאמלגיתא . עליה אתאר אין תבלתו של אדם נטאמלגיתא בבית הכנסת .
(טאורא הטם אדני) ורא אונאווה אחרי דאתניתן : ומאן דנטיור אות ברית
אתרי אש תאים (כתב אחרי כי אש טס אומותון בן שרי טאורא סוד אות ברית)
אבל מאן דאתעסג באוריתא . אתרי אדם בדיוקנא דהוא דאלה . הה' ד
כתבאר אדם לשבת בית (יטע' מד) תאחי כל מאן דנטיור אות ברית
דיוקניה רשים בטכנתא וצדיק : ומאן דאשתרל באוריתא . דיוקניה
רשים בטאורא דאמלגיתא : טכ' הנראת תנועה הזהר דע אונאווה
בתינוטי הנ' דא נמד עב' ו' א' א' קומתך דמטה לומר (טור) ומאן דירע
טעור קומה דלה . איהו ירית עלמא דאיהו ר' . דאמלגיתא במקוה
טעור דלה . איהו קומה דלה . טעור דלה . טעור קומה דא צדיק
דאמלגיתא ביה צדיק כתמר יפוח . ועלה אתמר דמתה כתמר דאמלגיתא
דיבאו אלימה וטם שמים טעור עינת מים וע' תמרים . אלן אינון לב פריקן דאנון
שית בתרין דחלון ושית בתרין טוקן . הה' ידיו גילי זהב ממלאים בת' שיש
בתרין שיש : בתרין דרוטין שית . וכן שית בתרין טוקן . שניו טאורי טס . אלן אינון
לב עינת מים : וע' תמרים . די בהון צדיק כתמר יפוח איהו איהו איהו וטאורא
מאן דנטיור הרי ח' ח' : ומ' ח' ח' בתרין אלן המ טכ' . ע' להון . ע' תמרים דנטיור פרחי ה' ח'
באר דטור השיר

אשר שמו אפרוחיה אלן אחרי מורה . אחרי מטרה . אחרי קבלה . דבניקון
למנה שכינתא אשורא . שכינתא ב' איה . וראוי בה פתחת אוריתא ב' איה
בראשית ב' ראשית . ורא' אורא דכלא . עלה אתאר יראת יהוה היא אורא
ניטע/ל' . ורא תנוע תנינא דבראשית . דתאן ליראדא אשתאר אמתון שב
ורא דאלה שב ביראת יהוה . דאס לית דחלו . לית חכמה . ורא אונאווה אסמין
יראה און חכמה . בן דיראה . אורא לחכמה איהו קנינו דלה . איהו ביתא דאכא
ורא תנוע תליתא . כנועא דא ראש בית ורא דא בחכמה יבנה בית (משלי כד)
וקאן דבני למחני למלכא לית ליה רטו למחני ליה אלא בביתיה . ורא דמלה
חכמה לא אשתמודעא אלא בביתיה . כנועא דא טאורא דאמלגיתא - לא
אשתאורג לעינא וחנה אלא בהיכליה דאיהו אדני . ורא דמלה ויהוה
בהיכל גרטו (חנינב) . ואיה כלל דא היכלין . מ' ארעין . ועליהו אאר
דור השמים . שמים ליהוה . ולית יריעה כלל במלכא . ובלבטה
ובתנועה למר נט . עד דייעול לביתיה . ולהיכליה דאיהו ב' דעליה אתאר כי
דביתיה בית תלה יקרא לכל העמים . ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דטאורא -
דאמלגיתא . עליה אתאר אין תבלתו של אדם נטאמלגיתא בבית הכנסת .
(טאורא הטם אדני) ורא אונאווה אחרי דאתניתן : ומאן דנטיור אות ברית
אתרי אש תאים (כתב אחרי כי אש טס אומותון בן שרי טאורא סוד אות ברית)
אבל מאן דאתעסג באוריתא . אתרי אדם בדיוקנא דהוא דאלה . הה' ד
כתבאר אדם לשבת בית (יטע' מד) תאחי כל מאן דנטיור אות ברית
דיוקניה רשים בטכנתא וצדיק : ומאן דאשתרל באוריתא . דיוקניה
רשים בטאורא דאמלגיתא : טכ' הנראת תנועה הזהר דע אונאווה
בתינוטי הנ' דא נמד עב' ו' א' א' קומתך דמטה לומר (טור) ומאן דירע
טעור קומה דלה . איהו ירית עלמא דאיהו ר' . דאמלגיתא במקוה
טעור דלה . איהו קומה דלה . טעור דלה . טעור קומה דא צדיק
דאמלגיתא ביה צדיק כתמר יפוח . ועלה אתמר דמתה כתמר דאמלגיתא
דיבאו אלימה וטם שמים טעור עינת מים וע' תמרים . אלן אינון לב פריקן דאנון
שית בתרין דחלון ושית בתרין טוקן . הה' ידיו גילי זהב ממלאים בת' שיש
בתרין שיש : בתרין דרוטין שית . וכן שית בתרין טוקן . שניו טאורי טס . אלן אינון
לב עינת מים : וע' תמרים . די בהון צדיק כתמר יפוח איהו איהו איהו וטאורא
מאן דנטיור הרי ח' ח' : ומ' ח' ח' בתרין אלן המ טכ' . ע' להון . ע' תמרים דנטיור פרחי ה' ח'
באר דטור השיר

(לפני) דעב שמהן (ר' עב שמות הינאם מן ויסעו יבא ויט) והיונו ע' מעין
 דתלפין מן (בראשית ר' ב' היא ביעה דתאן טס ס' כנה יור' ה' ושו' ז' פ' אן ח"ט
 נהים ובהם טבעין אותיות ומספרים נאמרת וזה ס' ד' תורת אכלות היתה בפיהו
 והיא עלאה דמכסיא וז' א"ש/ שהתורה נבראת גורם בריאת עולם והיונו לפי שברית
 עולם היה אחסד דגא רכתב עולם חסד יבנה והיונו שבעת ימי בראשית והבינה היא
 ספירה ד' אמה לאעלה ולכן נקראת א"ד כעודע וז' א' יהוה נני ראשית דרכו נדס ספירה
 מ' א' והנה ביעה דינן אחריון איה חבל היא חסד ושם הדינים נאמרים וז' א' חסד
 כל חוט ל' א' חסד היא ביעה כעודע ובה ל' חסדים כאנן ל' זהו כחמין ראשה שנה
 מוליק לאין משה נדע תבארתו דהיונו תבארת דמשה שהוא נשמת ביעה וכן
 משה באלוה כנה מ' טין ה' ג' תנה שהוא סוד ג' אהיה הנרצין בפסוק אהיה חסד
 אהיה והם אלו חלק ה' יור' ה' חלק הא' יור' הא' חלק ה' יור' ה' אספרים חותמא
 דגא ד' וז' א' ג' חמ' אה' תבארת ד' א' א' יעסין בתורת משה שהיא מבינה עלאה
 דמכסיא שהיא בימין משה א' יעלה ד' שהיא דין לשמים שהוא רחמים ואנגוס
 יהוה שהוא א' יתגדל באוחין דמיא ויכל מחכמה האלו דעס עב עשר פעמים
 מ' בסוד נומה עליאה וכן ג' יהיה בנמא שליאה בכלילות עשר דהיונו כאנן ס' ר'
 עס י' מלואים דחכמה שהוא סוד אבא לבנו בכורו י' מ' כמנן יתן וז' יתן הטוב
 דהיונו טוב ד' עלאה שהיא יד' ימין ואז יאין ה' רוממה יאין ה' עושה חיל יתגבור ה' חסד
 דבינה עלה ד' ד' טמאל והיה בטמאל ג' ימין בעשיות ישראל רמנו ית' כאו טכירט' ד'
 בפסוק ימין יהוה נדרי בכח ימין יהוה תרע' חויב א' רש' ימין ימין ימין בפעלים
 כטיטמאל עשין רמנו של מקום השמאל נעשה ימין ימין ה' נדרי בכח להגלל את ישראל
 וימין השנית תרע' חויב עכ' הרי ה' דינים הם נעשים ג' ה' חסדים א' הם עשר חסדים
 עולים תשך י' חות עולים ס' לראות האלו עליהם ג' יתן ואשם סוד הגמלה שהוא מתגורר
 אבנ' גבורות שהוא בג' י' חסד שימלה באהרה ביאיע וז' א' הוהר הכ' ללבי
 שהוא ג' חסד ג' ויכל' השמים טכתב ד' טבי מ' שסוד ה' שמים היא ה' עלאה
 ביעה ושם סוד עטבת דהיונו ית' היא סוד כתר חכמה ביעה עס מלכות היא ב' בת
 עין ואז נקראת ה' תתאה בשם ה' עלאה אנכי כ' ש' בתיון ד' מ' עמ' וז'
 ואיה חנני

ואיזי אַנכי מסיטרא דמימא עלאה. דאחידא בימינא. בגין דאנכי דאיהו
כסא בחושבן. ואתמר ביה והאן בחסד כסא עכא הרי מבואר אט לעל
בתעון יט דל' ואסלא יקבדן בר עובדין טבין וגאלתיך אנכי דהיינו ביה
תתמה טעראת אנוי תעלה לה עלאה האננת בעולם הבריאה שהיא עולם הכסא
ואו תתעוררת אנכי גי' כסא יהוה ותתלה החסד כאנן ויכלו ויתנהג העולם
בסוד שבת שהוא קנאל כ"ט האריז' בסוד כנפי יונה ח"ב בפסוק יהוה מלך
גאלות לבש שריוני גואל שבת כי שבת הערצא אנכי הוא הגואל ונא
כי האות כ' הוא לכסא שיתחבר להטכניה שהיא נעראת בקלות אנוי כדכתיב ואנוי
בתוך הקלה ובגלת הגאולה יתוסף לה נטלא יתירה מכסא שהיא עולם הבריאה
עולם שכולו טוב ואז תעראת השכינה ה' תתמה אנכי כסא ה' עלאה ונלעד
שנה סוד הפסוק אנכי אנכי הוא מנחמכם ה' שכינתא תתמה תעבל אמא
שהיא כסא ותעראת אנכי בשם השכינה עלאה טעראת אנכי בשם עלאה.
דאיתכסיה טעראת בשם ה' נטרין דהוא ושאן אחר מנחמכם. וז' אתן ה' ואל
בסתר ג' אכתריאל שר הבריאה שהוא בעולם הכסא יכפה אף לפי שהוא כאנן
כסא שהוא במתכסיה וכן זמן הגאולה במתכסיה שהרי ללבי גלית והלב מבין דעת
בנסתרות שהן הם לוי' אלהינו שהם חכמה ובין דתאן בלה נשאה תהלל יהוה נגאות לעו
א' לנשות את כל דברי התורה הזאת ואז יעוים זכה מחינשו לא זכו חו' בעלת ה' חס
בעלת ההיא אביא מתבס' ובעלת נביא מתבס' אמן יהי כן יהי רצון בעלת
רצון עניתי: ועיין עוד ארזא דפורקנא בתעון ק"ב ד' סה וסו ואמר ולקבל תלת
אבהן מתאר בזיכרון תלת זמנן שביע' וז' איהו רזא דשבת ע' דאין
ויסג' ויבא ויט דמתכלין בצד בהוא זמנא חלה זכות אבות. דאיואא דאתחריב
ביא אנקטא עלאא מתערי תהו ובהו אמתאן ואילך מתעייס נרא אמרתי עולם
חסד יבנה. חסד סליו לחושבן ע"ב טאהן. וז' רזא דאתקט' שביע' ביואא
נראמה. ואמן שביע' דא נדיח. אה' דשבת ויט. ורזא דלא ח' ה' שביע' הפס
ודא בע' דאברהם וכו' ואיהו חסד
דליה עלאה

בגורן תרומה

ה'תש"ח

11302'

חכא העל

2013

100

100

12

五

23

210

1990

1943

לֹא־תִתֵּן לָעַלְיוֹן לִיבֹל עַל אֶנְפִּין • וְנִטְלָה בָהֶן עַל אֶנְפִּין לֹא־נִבֵּל אֲוִירָתָהּ
וּבְתוֹךְ דְּבוּרֵי נִטְלָה לִבֹּל אֶנְפִּין • דְּאִתֵּן גִּשְׁוִי שְׁמַעְמַל לֹא־בְעוֹלָה אֲוִירָתָהּ
דְּהֵא־נִבֵּל מִדְּאִתָּהּ • וְאִתָּהּ לֹא־הוּא אֶמְלֵל בְּאֵלֵין עַל דְּבוּרֵי דְּאֶנְכִי אֵלֵהּ
לְאַחְזָא דְּשִׁמְיָה וְיַחֲיָה הוּא בְּאֲוִירָתָהּ • וּבְגִין דְּאֶהֱוֵי אֵלֵהּ בְּדִינָהּ • בְּגִין
דִּינִתְגַּמְעוֹן כָּל אֶנְפִּין דְּאֵלֵהּ אֶמְלֵין דְּאֶשְׁתַּדְּלֵין בָּהּ • וּבְגִין דְּהֵא־אֲוִירָתָהּ
לְאַשֶׁה זֶה עֲבָדִי לְעֵלִים וְהֵאֱזָר לְדוּר דְּדוּר עֲבָדִי עִם יְיָ טַסָּה פְּקִידֵין לֹא־
תִּגְשָׁה • עֲבָדִי עִם יְיָ • רַחֵם פְּקִידֵין דְּעֵשֶׂה • לְאַחְזָא דְּאֲוִירָתָהּ בְּשִׁמְיָה
דְּנִסָּה אֲתַבְרִימָת • וְעַל שְׁמִי אֲתַחֲרִימָת • הֵהֱד כָּל הַנִּרְאָה בְּשִׁמְיָה (שְׁמִי אֲתַחֲרִימָת)
וְכִי (יִשְׁעִי אֲתַחֲרִימָת) וְכִי שְׁמִי אֲתַחֲרִימָת • וְכִי (עַל שְׁמִי אֲתַחֲרִימָת) אֲתַחֲרִימָת
טַרְיָין אֲתַחֲרִימָת • כְּתִיבִית לְבִיתִי טַרְיָה כְּבִיכּוֹל הוּא עֲלֵמָה בְּכַתְּבָהּ טַרְיָה
וְהוּא עֲלֵמָה הַנּוֹתָן דְּבֵה שְׁמִי אֲתַחֲרִימָת • וְעַל שְׁמִי עֲרִימָת טַרְיָה • הֵהֱד הוּא
הַטַּרְיָה (וְאִתֵּי אֲוִירָתָהּ עֲלֵמָה לֹא־אֲתַחֲרִימָת בָּהּ בְּרִימָה • אֵלֵהּ אֲתַחֲרִימָת דִּלְיָה
וְהוּא וְהֵאֱזָר כָּל חַד • וְכָל אֶנְפִּין בְּרִיט דְּאֶשְׁתַּדְּלֵין בְּאֲוִירָתָהּ שְׁמִי דְּנִסָּה תֵּן •
עַל זֶה זִשָּׁה כָּל אֶנְפִּין אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי שְׁמִי הַטַּרְיָה אֲזַכִּיר אֶת
טַרְיָה שֶׁם וְכִי הֵהֱד אֶנְפִּין • הֵהֱד אֶנְפִּין • הֵהֱד אֶנְפִּין • וְאִתֵּן אֲתַחֲרִימָת
בְּלֵבָהּ וּבְפִיָּה • אִתֵּן עַל דְּבוּרֵי דְּנִסָּה • וּבְהוֹן אֶנְפִּין לֵבָהּ וּפִיָּה טַרְיָה •
וְאִתֵּן דְּאֶתְגַּמְעוֹן בְּאֲוִירָתָהּ כְּדִין כְּדִין דִּיהֵא פִּיָּה לֵבָהּ טַרְיָה • וְלֹא־לֵבָהּ
אֲתַחֲרִימָת אֵלֵהּ כָּל אֶנְפִּין טַרְיָה כְּדִין אֵלֵהּ לְבִית הַמִּדְּרָשׁ • תְּרִין הֵהֱד אֶנְפִּין
אֶנְפִּין כִּי דְּבוּרֵי דְּאֶתְגַּמְעוֹן טַרְיָה כִּי טַרְיָה כִּי לֹא־דְּעִיבִי אֶנְפִּין • וְעַל
אֲתַחֲרִימָת עַל דְּבוּרֵי (הַסְּבִיחִין) אֲתַחֲרִימָת (דְּבִיִּד) וְהֵאֱזָר כָּל כְּבִיִּד
עַל מִבְּ דְּבוּרֵי דְּאִתָּהּ הֵהֱד כָּל דְּבוּרֵי • הֵהֱד בְּלֵחָה חֲדָה • וְהוּא
אֲסִידִין לְבִיָּה • רַחֲמִיכִים • טַרְיָה • וְנִיכִים • וְטַרְיָה • כָּל אֶנְפִּין
הֵהֱד בְּלֵחָה חֲדָה (הֵהֱד בְּלֵחָה) בְּלֵחָה חֲדָה הוּא אֲסִידִין לְבִיָּה הֵהֱד אֲסִידִין
דְּאֶנְפִּין טַרְיָה • טַרְיָה • אֲתַחֲרִימָת • עַל שְׁמִי אֲתַחֲרִימָת • דְּאֶנְפִּין הֵהֱד
הֵהֱד דְּבוּרֵי דְּכָלֵין בָּהֶן • וְלֹא־דְּעִיבִי אֶנְפִּין כָּלֵלִין וְדִי • וְאִתֵּן
דְּכַתְּבָה טַרְיָה

דכתיב טוב בשלתי לי בראשי ואעפיהוה סלחא מעיהו באתי ונאמני
 משתבח דמיהי ודאמירן דלא הוה סליג לעב טמאן . ה"ה ב דבין ובהון
 עשרי הא תריסר וקא סליג באתי ונאמני דאמירן טמאן הא עב עב
 ונא טגס הקסוק הנה אנכי בא אליך בעב הען בעבור וטאעמס בדבר
 עמך אכל והא וס ותומ חסד על לשונה והכוונה כדברה ב ההין בולו
 נכלא אף אני נשלאת באספרי עבד חסד דנא כשהיה על לשונה ודו —

בתינון י"ח דף ל"ג סוד ברוך י"א כל הכורע כורע בברוך. והא מונעאזא בברוך
לכולא ביה עטר ספירן (כחב"ת נה"ם) דמינון יוד' ה"א ו"א ה"א. דמינון. כ' אן
ברוך כתי' ר' ראשית חכמה. ב' תרין שכינתא גלגל (בינה) ותתאה (מלכות)
י' שית ספירן (חג"ת נה"י) הא עטר : ובגנינה מתאר וברוך אל עליון אל ויתן לו
אעטר מכל (לא מכל ג' אל והא עטר ט. שהוא יסוד ספירה ט ובכללות עטר ט' ג' כולך)
דביה לברך למסגד בכל ספירן יוסף בגן דוכה לילך דיק. דביה לברך למסגד בכל ספירן
לגי שכינתא (שהיא עשורית היא ל' ובכללות עטר ט' וסמאה ברכות) זכר להאי חלמא.
הדר והנה השאט והיח אל. ונביא דסליג להאי דקא (דג' ד' ג') שאטא וסיהרא. וככביא ואולי
כלהו יהבין ביה נביעו בעשאתיה. ורוח דנבואה למתנבאה אכלהו. והא מיהו מטתחוס ל'.
(נאגד מטתחוס ל' ג' לשון דל"ח י"ח שהוא השם שביסוד זהו סוד מטיחאה ב"ת)
דאכלהו נחית ליה נבואה. ומכלהו אתכלילת עשאתיה : והאי מיהו מדרגא דאלין אמר עשאה
עכ' ובמותה הדף לעיל אזה מאר הא מארי דקוכה ג' דפנין לפתחא. דמיהו גומה דגופא
דמלכא דמתאר בה ונחית כת"ר שיש (דניח'ו) והאי מיהו דמתני' שמיים דביה אתפתחין -
חמט נהדין. הדר עתחו השאים. ומראה מראות מלאים (האמותיות) (יחזקאל) ומינון
ג' ספירן (תורה) דמוריתא (סוד ה' עלאה בינה) בגין דמיהו (התורה) וביה אתפתחין חמט נהדין
י"ח דסליגן לחאטין תרעין דתירו. ובזמנא דאלין דפנין לפתחא ומארין אדני שפתי -
נח. אתפתחון דרענא דהיכלא בכמה נהדין ארצן מכל גונון דעלמא. ובזמנא
דאלין עאלין להיכלא. שכינתא מולפת נכו עליהו. ואזרת רבון עלמא. הא מלך מארי דקוכה
מא סגדין בגלותא. ארבע נאנין. בתלת נאנין תרו. ובתלת בתראין תרי. לנכל ארבע

[illegible]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

[illegible]

הָאֵלֶּךְ הוּאֵל הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא (הוּלֵיָא) הוּלֵיָא
הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא
הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא
הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא הוּלֵיָא

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

[illegible]

תִּכְמָץ תִּכְצֹם תִּמְצֹץ
תִּמְכֹּץ תִּצְכֹּם תִּעְמֹץ
כִּמְתֹּץ כִּמְצֹת כִּצְתֹּם
כִּצְמֹת כִּתְמֹץ כִּתְצֹם
מִצְתֹּץ מִצְכֹּת מִתְכֹּץ
מִתְעֹץ מִכְצֹת מִכְתֹּץ
צְתֹכֶם צְתֹמֹץ צְכֹמֹת
צְכֹתֶם צְמֹתֹץ צְמֹכֹת

[illegible]

וכן כיתוב וטע לחת ד' עלת בידו לוחותיו לחת כתיב שנכלל שניהם כאחד
 בה עלמה ולזה כתיב ד' עלת הה בעמוד נא שורה שה' נא היא ב'נה ד'הן כנודע ובה
 נאלף תתאה ע"י הדלת אותיות העלת כפי הכתיב והם סוד ד' עלות שנכללו בהם
 ד' מתקנן כדאיתא בזוהר כ' יתרו שהעתיק את/ והנה קול ג' חסד דין צמצם
 פ'מים ג' הפ' חסד והפ' דין ג' שמים ארץ ע"ה הוא פ'רת סוד עשר ספירות שח
 אדם חסד וה' אדם גבורות ועם כלל ימי בראשית ג' תרפז כאען נגזרתי וכאעין ע'
 באוני יודין כזה ע"ה ב'תלמוד' ה' שהיא כאען שמים וארץ שהם כנודע תורה שבכ'
 שהיא סוד שמים ותורה שב'על' שהיא וארץ נלה ונסתר ד' נסתרות היא ה' עלמה
 עלמה דמתכסיה ליה' אלהינו שנכללו בה חסד יהוה יודין אלהים וד' נלות שהם
 ז' לנ' ג' אלהים ולבנינו שמים אבות סודות התורה כריך להודיע להם עונש ומבירות
 ושכר המצות בעוה"ז ובעוה"ב כדי לעשות את כל דברי התורה האמת שהיא ד' תתאה
 נצחית הנצח אבל ד' עלמה נצחית כ"י כ"ש בזוהר ריש פ' תרומה בסוד אי נצחית עלולה
 מן האדמור וה' עלמה נלה איתמר כ"י ירכא לך כ"ש בפ' בראשית ע' יח ובפ' ויחי כ'
 אי יצאנו ובה בראשית ע' לה אי נצחית עלולה מן האדמור בלחישו דשפון היא עלולה
 עלולה ב'נה כל נצחית התורה אבל כסיל שאינו לומר רח הנלות לא יבין את נצחית
 תורה שב'על' שהיא סוד דכל תלמודא דילן על רזי דאורייתא סודו כדאי בער פ' פתח
 עמוד ד'נה בסוד הפירושן דשיעורא דפירושין כזית לרחוק עד כבינה לבד כדכתיב
 ואמר שם בעמוד תנח אמן דמלול בנהמא ונרע ליה בארעא מנחותא דדיק אבתי
 וכו' אמר רעיא מהימנא אמן דמלול דנהמא ונרע לון דאת דלא אגמירקא יגל שכן
 אמן דמלול בפירושין דאומא דאינון דזרע דזרע לון בארעא דאתמר בהון כהשת
 כלבסר את דרכו על הארץ וכו' וכל שכן אמן דמלול בפירושין דנהמא דאורייתא (דהיינו
 גמטריאות שהן המפרשים לחכמה) דאינון עולה מתון וחקי מתון וכו' עלא נ"ש
 ומר לאח הוא ט' פירושין שלש לכל סדר מן ד' לא כזה ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° °
 ד' סוף תוך ראש סימנך סתר והוא אבאר לאבין ריש פרשת ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° °
 ג' ע"ה) ואמר עשר רביעית מיהי שליחו לאשמה ביה עשר ד' עם כוללת הפירוש
 ד' זכרים הם עשר סוד ד' שכולל כלהם הו"ה ב' אבל זה דוחק כי אין הלשון סבא
 הענין נ"ה כ"ש ר"ה בסוף ספר חסד לאברהם בסוד ד' דשאץ נקישא שיש ב' יודין
 ויש בו סתר הרי ט' פירושין כאען לאח רואי שבסוד הנלות אמר
 חלית נ"ה ובהתחברות הנקבא שהיא מות רביעית מן השם יצחק
 לאחד ונעם זה הפירוש יבא לשון הזוהר על נכון וע"ה בזוהר
 ונעם זה הפירוש יבא לשון הזוהר על נכון וע"ה בזוהר

למה נסמך לא מול לא הם סוד תרין ידים ובתי ושלם

תשם את ראש בני ישראל רת ברחות ג בתורה ג תריץ אמת שבניאם
 תשם את ראשם כי תשם את ראש בני ישראל רת כתר מבר ג כתר ואן שהוא דבעי
 וקכונק כי זה שהוא ואן רשם רשם יהיה לו מוחין חבד טכן נכללין בשתר ואן
 כי תשם את ראש סת משה בני ישראל לעשרה סת לויס ג אלהים ויש
 באר חייבים לי ישראל אזור להם שילא לי וכו' עד אש בקד דאבות וכלהויה לאות
 יבא וילנה חטא מרנא חובא כי כל מה ששם נענף אן העבירה חייב לשלם לסיטרא
 אחרא : או בקופו או באמנו . ויש ונתנו מיט האמנובר על ימנו ועושה תשובה כקר -
 נכסו ליהוה . ללכות ורבות להחייב לשם יהוה ויתקבר הנפש עם הנפש שהחייב תחתי
 מן ילסון בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה ויתקבר וזה נראה בתיבות כקר נכסו שהוא ג
 אורח אשנה ויהיה כעל שכול ג הכי הוי . והוא נראה ברת יצחקים ושוטרי תמן לך
 שוקט סוד תורה שבכתב ושוטרי תורה שבעל פה . וכן תשלו עולה כאמין כלשה יהאשע שהם
 פיה חמה ולבנה תורה שבכתב חמה ותורה שבעל פה לבנה . הם כקר נכסו הם עינים בהם לשמה
 ועליהם נאמר והיית בן (בן) יואם ולילה . ונראה באלת בן בן שהיא סוד תורה שבכתב תת
 ארת יום חמה . ואלי הוי ונעירא סוד יסוד דביה טית סידר אשנה סוד לבנה טשבל
 טנאסרה ליהושע שהוא אורעו של יוסף הצדיק סוד יסוד עולם ויש ונח אשה את עצמות
 יוסף עמך כי אשה הוא רבת תורה שבכתב ופע אשה כפע חמה ארת יוס . ויהושעלפע
 לבנה ארת לילה אולי הוי תורה שבעל פה ונעירא ועם הלאור טעמי בהות אן כשהוא חלוף
 בינה נעשו השני וזין אחר כאמין ואן יאן אף וברית חסדין כחד טעמי : בזהר בהרבה
 ונאמר כי הם בוזין ג חד וכשהוא השפע חמה אכלה העלין להם שפיה אן אחר
 למה התורה נרשם בלך אדות כאמין ואן שהוא נח האמנה ששה לחמים כאמין רבת
 ששה לדין כאמין אולי הוי כי כל אולי הוא דין כי אולי ג אלהים שהוא דין ואיחרן והא

[illegible]

בפ' דג' ו' ובליגדול ד' ק"ג ע"ג חאר ריט לניט כל העוסק בתורה
הנב' מושך עליו חוט של חסד ביום. ש' יומם יבוא יהוה חסדו ואלה טעם
יבוא יהוה חסדו. משום דבליג' שירה עמו : איכא דחארי כל העוסק
בתורה בעולם הזה שחנא דומה ללילה . הנב' מושך עליו חוט של חסד בעו
הב' שחנא דומה ליום : ש' יומם יבוא יהוה חסדו . מה טעם יבוא יהוה חסדו
משום דבליג' שירה עמו : עכ' וכתב אהרש' וקרא התורה שירה דכתב
כתבו לכם אתה שירה הזאת ולמדו מתבני ישראל שימח' בפיהם אלה
ובוהר ברא ריט' נש' . חאר כהן יהו' מיכאל . לוי יהו' גבריאל . יהו' צביקל
ורגא דאלה . ונש' יבוא יהוה חסדו דח' חסד כהנא רבה דאיכאל . מיהו חריוט
וברכת חריוט אל תהי עלי בלעניך . והאי מיהו יומם יבוא יהוה חסדו לא תהי מיכאל
אשרת לחות' דש' א' נ' . ובליג' שירה עמו דח' גבורה שירה בכר שורו ה
ופני שור אהשאל . וצ' גריאל שלוחיה . וצ' ריק לשורר ולנגן בחרוה בחמם דחוח
ומח' דלית ליה רשו לאתעסוק בחוריתא יניים קומי ר' ר' בליל' ר' ר' ר' ר' ר'
אחרונות של לילה שהוא מטאור הסמוך לבקר כדאשאל בגמר דפ' דע' ד' יהו' ח'
ברביעית יושב ואלמד לתינוקות שבר' . ח' ר' ר' על כרוב על שלו וש' בח' ח' ח' ח'
ואי בעי' מיא יושב ושמע שירה אפי' חיות הקדש ש' יאם יבוא חסדו ובליג' ח'
גמי . והיינו אפי' גריאל ח' ח' האשוריים כאבואר כח' בר' ח' ח' ח' ח' ח'
בה' דהירא ח'
משאורת ויימי בשאורת ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דמיהו כער לחפ' ביה על' בשית כעפ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

87824

סוד שלם הבא. הם בריאה מצלות דתא כל הנשאותהם. יי איה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא

[illegible][illegible]